

Spm. nr. S 1732

11) Til undervisningsministeren af:

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

»Hvilke initiativer vil ministeren tage for at sikre flere praktikpladser, når tal fra Århus Tekniske Skole viser, at 55 pct. af eleverne må opgive deres uddannelse på grund af manglende praktikpladser?«

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg synes, det er interessant, at man forsøger at skubbe eleverne derhen, hvor der er job. Det er jo lidt det, det her spørgsmål handler om, for vi står i en situation, hvor 55 pct. af eleverne har måttet opgive deres uddannelse på Århus Tekniske Skole på grund af manglende praktikpladser.

Derfor kunne jeg godt tænke mig at høre lidt om, hvilket dokumentationsmateriale der ligger til grund for, at man vælger at begrænse optaget på bestemte uddannelser. Jeg kunne godt tænke mig at få det udspecificeret, og jeg vil være tilfreds med, hvis det foregår pr. skrift, for jeg forstår godt, hvis ministeren ikke kan redegøre for det hele mundtligt, men jeg ville gerne på skrift have oplyst, hvordan arbejdsmarkedet ser ud om 40 år. Altså, hvordan ser det ud for mekanikeren, hvordan ser det ud for tømreren, hvordan ser det ud for snedkeren, hvordan ser det ud for hjemmehjælperen osv. osv., hvordan ser det ud for hver enkelt af de uddannelser om 10 år, om 20 år, om 30 år, om 40 år?

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Det er et meget spændende spørgsmål, som jeg kan fortælle at vi også drøfter i Globaliseringsrådet, for hvis man skal nævne et muligt kritikpunkt i den danske erhvervsuddannelsesstruktur, så er det måske, at uddannelserne i meget høj grad er styret af repræsentanter for nutidens og fortidens job og ikke nødvendigvis for fremtidens job. Det er et rigtig relevant problem.

Men det skal da ikke løses ved hjælp af skolepraktik. Det skal løses ved, at vores erhvervsskoler får mulighed for og måske tilskyndelse til at tænke i de baner, som fru Pernille Rosenkrantz-Theil her nævner.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Ja, det er et spændende spørgsmål, og det er svaret på det spørgsmål, der gør, at en række unge står i en klemme lige nu. Ministeren har begrænset adgangen til en række uddannelser,

men kan ikke svare på, om der inden for de fag er arbejde at få om 10 år, eller om der ikke er arbejde at få om 10 år. Det synes jeg da er interessant.

Mig bekendt er det sådan, at den uddannelse, folk tager, er en uddannelse, de også kan anvende om 30 år og om 40 år. Så er det da rigtigt, at vi har et ønske om uddannelse for livet, og at folk kan skifte fra det ene fag til det andet, men alt andet lige synes jeg, det er at spille hasard med unge menneskers liv, når man ikke kan præsentere en prognose for, hvilke fag der er arbejde inden for om 10 år, om 20 år, om 30 år.

Jeg beder sådan set ikke om nogen prognose, for jeg ved godt, at det er fuldstændig urealistisk, og det er jo derfor, det er tåbeligt at lave den begrænsning, der er på optaget på de pågældende uddannelser, netop fordi vi ikke ved, hvordan fremtiden ser ud, og hvorfor så ikke give de unge mennesker det frie valg at tage den uddannelse, de brænder mest for? For det øger sandsynligheden for, at de overhovedet tager en uddannelse – og det gør dem i øvrigt bedre i stand til at tage en tredje, fjerde, femte uddannelse senere hen i livet.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Det er jo forrygende for en liberal som jeg at høre en socialist være så totalt liberalistisk i sit syn på fremtiden. Det tør jeg altså ikke.

Jeg tør godt komme med visse spådomme. Der bliver ikke job til alle dem, som i dag gerne vil være mekanikere, det kan vi sige helt sikkert. Der bliver heller ikke job til alle dem, der gerne vil ind på HK-området, for alt tyder på, at netop den personalegruppe vil der blive mindre brug for i de kommende år.

Det er netop begrundelsen for, at vi på disse to områder, som er de to store områder, har begrænset skolepraktikken.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Igen: »Alt tyder på«! Jamen alt tydede jo også på, at der ikke ville komme lægemangel, den gang undervisningsministeren foretog den vurdering.

Er grunden til, at man f.eks. er gået ind og har nedsat sådan noget som Globaliseringsrådet, ikke, at man præcis ikke ved og ikke kan lave fremtidsprognoser?

Kl. 14.55

Man kan godt komme med nogle vurderinger, man kan godt sætte nogle ting i gang, men i virkelighedens verden ved man ikke et klap om,